

Załącznik do uchwały Nr. 257/3564/18

Zarządu Województwa Lubuskiego

z dnia 24 kwietnia 2018r.

PROJEKT UCHWAŁY NR

SEJMIKU WOJEWÓDZTWA LUBUSKIEGO

z dnia 2018 r.

w sprawie wprowadzenia na obszarze miasta Zielona Góra ograniczeń w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw

Na podstawie art. 18 pkt 20 i art. 89 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 roku o samorządzie województwa (tekst jednolity Dz. U. z 2017 roku, poz. 2096 z późn. zm.) oraz art. 96 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2017 roku, poz. 519 z późn. zm.) uchwała się co następuje:

§ 1.1. W celu zapobieżenia negatywnemu oddziaływaniu na zdrowie ludzi i na środowisko, wprowadza się w granicach administracyjnych miasta Zielona Góra ograniczenia określone niniejszą uchwałą.

2. Ilekroć w niniejszej uchwale jest mowa o rozpoczęciu eksploatacji instalacji należy przez to rozumieć pierwsze uruchomienie w miejscu obecnego użytkowania.

§ 2. Rodzaje instalacji, dla których wprowadza się ograniczenia i zakazy w zakresie ich eksploatacji to instalacje, w których następuje spalanie paliw stałych w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 roku Prawo energetyczne (Dz. U. z 2018 roku, poz. 755 z późn. zm.), w szczególności kocioł, kominek i piec, jeżeli:

- 1) dostarczają ciepło do systemu centralnego ogrzewania lub
- 2) wydzielają ciepło poprzez bezpośrednie przenoszenie ciepła lub
- 3) wydzielają ciepło i przenoszą je do innego nośnika

§ 3. Podmiotami, dla których wprowadza się ograniczenia są podmioty eksploatujące instalacje wskazane w § 2.

§ 4. W przypadku instalacji, o których mowa w § 2 pkt 1, dopuszcza się wyłącznie eksploatację instalacji, które spełniają minimalny standard emisyjny zgodny z 5 klasą pod względem granicznych wartości emisji zanieczyszczeń normy PN-EN 303-5:2012 potwierdzonych zaświadczeniem wydanym przez jednostkę posiadającą w tym zakresie akredytację Polskiego Centrum Akredytacji lub innej jednostki akredytującej w Europie, będącej sygnatariuszem wielostronnego porozumienia o wzajemnym uznawaniu akredytacji EA (European co-operation for Accreditation).

§ 5. W przypadku instalacji, o których mowa w § 2 pkt 2 i 3, dopuszcza się wyłącznie eksploatację instalacji, które spełniają minimalne poziomy sezonowej efektywności energetycznej i normy emisji zanieczyszczeń dla sezonowego ogrzewania pomieszczeń określone w punkcie 1 i 2 załącznika II do Rozporządzenia Komisji (UE) 2015/1185 z dnia 24 kwietnia 2015 roku w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla miejscowych ogrzewaczy pomieszczeń na paliwo stałe (Dz.Urz.U.E.L Nr 193, str. 1, z późn. zm.). Podmiot eksploatujący instalację jest zobowiązany do wykazania spełniania wymagań określonych w niniejszej uchwale poprzez przedstawienie dokumentów potwierdzających spełnienie tych wymagań, w szczególności instrukcji dla instalatorów i użytkowników, o której mowa w punkcie 3 lit. a załącznika II Rozporządzenia Komisji (UE) 2015/1185 z dnia 24 kwietnia 2015 roku w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla miejscowych ogrzewaczy pomieszczeń na paliwo stałe.

§ 6. Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Województwa Lubuskiego.

§ 7. Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Lubuskiego i wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2023 roku.

PRZEWODNICZĄCY SEJMIKU

Czesław Fiedorowicz

Uzasadnienie
do projektu uchwały Sejmiku Województwa Lubuskiego
w sprawie wprowadzenia na obszarze miasta Zielona Góra ograniczeń w zakresie
eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw

W celu zapobieżenia negatywnemu oddziaływaniu na zdrowie ludzi i środowisko oraz kierując się zasadą praworządności oraz zasadą interesu publicznego, Sejmik Województwa Lubuskiego może wprowadzić ograniczenia w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw. Możliwość taką przewiduje art. 96 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r.- Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2017 r. poz. 519 z późn. zm.).

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 200/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystego powietrza dla Europy zobowiązuje państwa członkowskie, aby stężenia dopuszczalne pyłu PM10 (poziom średnioroczny nieprzekraczający $40 \mu\text{g}/\text{m}^3$ oraz poziom 24-godzinny ze stężeniem $50 \mu\text{g}/\text{m}^3$ nie więcej niż 35 dni w ciągu roku) były osiągnięte do 2005 roku. Natomiast wartość docelowa stężenia benzo(a)pirenu (poziom średnioroczny nieprzekraczający $1 \text{ng}/\text{m}^3$) zgodnie z Dyrektywą 2004/107/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie kadmu, rtęci, niklu i wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych w otaczającym powietrzu powinna być osiągnięta do 2013 roku. Określone wymienionymi dyrektywami wartości oraz terminy ich osiągnięcia, transponuje do polskiego porządku prawnego rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U z 2012 r. poz. 1031).

Lubuski Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska dokonuje corocznie oceny jakości powietrza w województwie w oparciu o wyniki pomiarów jakości powietrza prowadzonych w ramach państwowego monitoringu środowiska. Począwszy od roku 2007 corocznie wykonywane oceny jakości powietrza wskazują na niezadawalający stan jakości powietrza w mieście ze względu na występowanie przekroczenia wartości docelowej benzo(a)pirenu. Skutkuje to nadaniem strefie klasy C jakości powietrza i w konsekwencji wiąże się z koniecznością opracowywania Programów ochrony powietrza na podstawie art. 91 ust 1 ustawy Prawo ochrony środowiska.

W 2009 roku uchwałą Sejmiku Województwa Lubuskiego nr XLI/379/02009 przyjęty został Program ochrony powietrza dla miasta Zielona Góra ze względu na zarejestrowane w 2007 roku przekroczenie docelowej wartości stężenia benzo(a)pirenu. Następnie zgodnie z wykonaną oceną jakości powietrza za rok 2013 ponownie miastu Zielona Góra nadano klasę C jakości powietrza ze względu na przekroczenie wartości docelowej benzo(a)pirenu i arsenu. Zanieczyszczenie arsenem

w strefie rejestrowane było w latach 2012-2013. Zgodnie z art. 91 ust. 9c ustawy Prawo ochrony środowiska, w przypadku stref, dla których programy ochrony powietrza zostały uchwalone, a standardy jakości powietrza są przekraczane, zarząd województwa jest obowiązany opracować projekt aktualizacji programu w terminie 3 lat od dnia wejścia w życie uchwały sejmiku województwa w sprawie programu ochrony powietrza określając w nim działania ochronne dla grup ludności wrażliwych na przekroczenie, obejmujących w szczególności osoby starsze i dzieci. W związku z powyższym w 2015 roku Sejmik Województwa Lubuskiego uchwałą nr XIV/140/15 przyjął Aktualizację Programu ochrony powietrza dla miasta Zielona Góra z perspektywą realizacji Programu do roku 2020.

Zgodnie z diagnozą przyczyn stanu jakości powietrza w strefie, postawioną w opracowanych Programach ochrony powietrza, największy wpływ na występowanie przekroczeń stężenia docelowego benzo(a)pirenu spośród źródeł zlokalizowanych na terenie miasta ma emisja ze źródeł powierzchniowych obejmujących indywidualne źródła spalania paliw z sektora komunalno-bytowego (98% spośród źródeł z terenu miasta i 40% uwzględniając również źródła spoza terenu miasta). Wykonane analizy przebiegu zmienności wartości stężeń dobowych benzo(a)pirenu w ciągu kolejnych lat pozwalają zaobserwować, iż stężenia rejestrowane w okresie zimowym, pokrywającym się z okresem grzewczym, są nawet kilkunastokrotnie wyższe niż stężenia w okresie letnim.

Jak wskazują liczne badania toksykologiczne, zanieczyszczenie powietrza przyczynia się do powstawania wielu chorób układu krążenia i oddechowego. Benzo(a)piren, jako przedstawiciel wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych, wykazuje małą toksyczność ostrą, zaś dużą toksyczność przewlekłą, co związane jest z jego zdolnością do kumulacji w organizmie. Jest kancerogenem chemicznym, a mechanizm jego działania jest genotoksyczny, co oznacza, że reaguje z DNA. Zgodnie z szacunkami Programu ochrony powietrza z 2015 roku liczba osób narażonych na oddziaływanie wysokich stężeń benzo(a)pirenu w Zielonej Górze wynosi 118 tys. Narażenie stanu zdrowia mieszkańców przyczynia się do generowania wysokich kosztów ekonomicznych (tzw. kosztów zewnętrznych) związanych z wydatkowaniem środków na opiekę zdrowotną. Z powodu złego stanu jakości powietrza koszty ponoszone są przez chorujących, przez Państwo w ramach państwowego systemu opieki zdrowotnej, jak i przedsiębiorców powodu mniejszej produktywności pracowników i ich absencję w pracy. Kosztem zewnętrznym złego stanu jakości powietrza są również skutki ekonomiczne związane z mniejszą atrakcyjnością regionu wśród inwestorów. Szacunkowe koszty ekonomiczne związane ze złą jakością powietrza, którego przyczyną są same źródła komunalno-bytowe w Zielonej Górze, wyznaczono według metodyki stosowanej w Unii Europejskiej w Programie Czystego Powietrza dla Europy (CAFE-CBA). Wynoszą one ok. 118,6 mln zł rocznie. Natomiast koszty zmiany sposobu pokrycia zapotrzebowania na ciepło oszacowano

na poziomie 125 mln zł do roku 2023. Koszty zewnętrzne wyliczono na podstawie wskaźnika odnoszącego się do emisji pyłu zawieszzonego PM_{2,5}, gdyż wskaźnik dla benzo(a)pirenu jest niedostępny. Natomiast próg oszacowania dla wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych z pewnością byłby większy aniżeli wskaźnik dla emisji pyłu zawieszzonego PM_{2,5}.

W zawiązku z postawioną diagnozą w Aktualizacji Programu ochrony powietrza zaplanowane zostały działania naprawcze obejmujące głównie redukcję emisji ze źródeł pochodzących z sektora bytowo-komunalnego. Jednakże zapis § 3 pkt 4 Rozporządzenia w sprawie programów ochrony powietrza oraz planów działań krótkoterminowych (Dz. U. z 2012 r. poz. 1028) stanowiący, iż planowane działania określone w programie, mające na celu osiągnięcie poziomów docelowych, a takim poziomem jest benzo(a)piren, nie mogą pociągać za sobą niewspółmiernych kosztów, nie dały możliwości przedstawienia w Programie zadań ograniczających emisję do obligatoryjnego wykonania w ramach realizacji Programu ochrony powietrza.

W celu określenia rodzaju i skali środków, których wdrożenie przyczyni się do dotrzymania wymaganych poziomów stężeń w mieście Zielona Góra, Zarząd Województwa Lubuskiego przystąpił do opracowania „Ekspertyzy wskazującej efekt ekologiczny wprowadzenia na obszarze województwa lubuskiego, ograniczeń lub zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw (...)”. W opracowaniu przyjęto dwa scenariusze prognozy stanowiące odrębne warianty wdrożenia działań:

· wariant 0 – uwzględnia działania, jakie zostały zaplanowane w obowiązującym Programie ochrony powietrza,

· wariant 1 - uwzględnia obowiązek użytkowania tylko i wyłącznie urządzeń spełniających wymagania standardu emisyjnego zgodnego z 5 klasą pod względem granicznych wartości emisji zanieczyszczeń normy PN-EN 303-5:2012.

Warianty zostały przeanalizowane pod kątem uzyskanego efektu ekologicznego redukcji emisji oraz redukcji wysokości stężeń średniorocznych benzo(a)pirenu w powietrzu, a także kosztów wdrożenia działań w perspektywie do roku 2023. Analiza uzyskanych efektów uwzględniała szereg czynników, jakie mogą wpłynąć na sytuację w sektorze komunalno-bytowym. Przede wszystkim na podstawie danych prognostycznych Głównego Urzędu Statystycznego oszacowana została zmiana liczby ludności województwa lubuskiego, zmiana liczby mieszkań oraz prognoza wzrostu liczby urządzeń grzewczych wykorzystywanych w województwie w perspektywie roku 2027. W oparciu o dokonane analizy stwierdzono, iż największy przyrost urządzeń grzewczych będzie przypadał na okres po roku 2023. Wówczas nowoinstalowane urządzenia grzewcze zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Rozwoju i Finansów w sprawie wymagań dla kotłów na paliwo stałe (Dz. U. z 2017 r.

poz. 1690) będą już spełniały wymagania odnośnie jakości spalin zgodnie z klasą 5 normy PN-EN 303:5/2012. Zatem wyraźnego wzrostu emisji substancji z sektora bytowo-komunalnego nie przewiduje się. Dodatkowo od stycznia 2021 roku nowopowstające obiekty budowlane muszą spełniać wymogi wskaźnika rocznego zapotrzebowania na nieodnawialną energię pierwotną na poziomie 70 kWh/m² x rok co zmniejsza obecnie obowiązującą wartość o 35%. Wymusza to w perspektywie roku 2023 spadek zapotrzebowania na ciepło dla sumy budynków mieszkalnych w województwie.

Na zmniejszenie zapotrzebowania na ciepło będą również wpływać prowadzone termomodernizacje istniejących budynków związanych z realizacją programów na poziomie krajowym, które mają wspomagać proces termomodernizacji obiektów mieszkalnych. Szacuje się, że w roku prognozy nastąpi obniżenie zapotrzebowania na ciepło w Zielonej Górze o około 3%. W związku z powyższym nie przewiduje się dodatkowego znaczącego wzrostu emisji substancji z sektora komunalno-bytowego, jednak to funkcjonujące obecnie źródła indywidualnego ogrzewania powodują występowanie przekroczeń stężeń wartości docelowej benzo(a)pirenu.

W wariantcie 0 założono, iż wszystkie nowe kotły instalowane po 2018 roku zgodnie z obowiązującymi przepisami będą spełniały wymagania emisyjne według normy PN-EN 303-5:2012. W wariantcie 1 założono wymianę do 2023 roku wszystkich urządzeń grzewczych na paliwo stałe na urządzenia spełniające wymagania emisyjne dla kotłów klasy 5 według normy PN-EN 303-5:2012.

Analiza scenariuszy prognozy obejmowała również zmiany w sposobie pokrycia zapotrzebowania na ciepło. W przypadku wykorzystania drewna do celów grzewczych szacuje się, iż ze względu na wykorzystywanie urządzeń o lepszej sprawności oraz w związku z wymianami źródeł ciepła ilość zużywanego drewna może ulec zmniejszeniu o około 50%. Zakłada się zmianę dotychczasowego sposobu pokrycia zapotrzebowania na ciepło: zwiększenie wykorzystania gazu sieciowego o 50%, wzrost udziału sieci ciepłowniczej o 49%, zwiększenie wykorzystania oleju opałowego o 1%. Na podstawie danych o realizacji Programu ochrony powietrza przewiduje się również spadek wykorzystania paliw stałych do ogrzewania lokali o 20%.

W celu wyznaczenia zmiany emisji pochodzącej ze spalania paliw stałych w roku prognozy zastosowano wskaźniki emisji dla nowych kotłów klasy 5 według normy PN-EN 303-5:2012 powiększone o wskaźniki stanowiące odzwierciedlenie emisji powstające w realnych warunkach spalania paliw. Wskaźnik korygujący rzeczywistą emisję uwzględnia również fakt, że na rynku paliw stałych dostępne są różnego rodzaju paliwa o zmiennej zawartości popiołu oraz zawartości siarki, dostępne są również paliwa brykietowe, często o nieodpowiednich parametrach jakościowych.

Wskazane założenia w zmianie sposobu pokrycia zapotrzebowania na ciepło w obu wariantach pozwoliły na określenie poziomów emisji z sektora komunalno-bytowego w roku prognozy 2023.

W przypadku zastosowania wariantu 0 wynikającego z realizacji Programu ochrony powietrza nastąpi spadek emisji benzo(a)pirenu w stosunku do roku bazowego 2017 o około 18%, natomiast po zastosowaniu wariantu 1 wprowadzającego ograniczenia w stosowaniu urządzeń grzewczych, spadek emisji benzo(a)pirenu będzie na poziomie 82%. Prognozowana zmiana wielkości emisji w stosunku do roku bazowego przekładać się będzie na wysokość stężeń substancji w powietrzu w roku prognozy. Na potrzeby analizy przeprowadzone zostały obliczenia modelowe dla całego województwa. W obliczeniach tych ujęto wszystkie źródła emisji tworzące ogólny poziom stężeń substancji w powietrzu. Miarodajnym elementem oceny skuteczności analizowanych wariantów są wielkości stężeń średniorocznych benzo(a)pirenu względem poziomu docelowego (1 ng/m^3) oraz zmierzonego w 2017 roku na stacji monitoringu przy ul. Krótkiej w Zielonej Górze ($1,88 \text{ ng/m}^3$) do tych, które wystąpią w punkcie stacji oraz na pozostałym terenie strefy w punktach siatki obliczeniowej w roku 2023.

Ocena skuteczności analizowanych wariantów pozwoliła określić, iż:

a) w przypadku zastosowania wariantu 0 – wysokość stężenia średniorocznego benzo(a)pirenu w punkcie stacji monitoringu wynosić będzie $1,86 \text{ ng/m}^3$ co stanowi przekroczenie poziomu docelowego;

b) w przypadku zastosowania wariantu 1 – wysokość stężenia średniorocznego benzo(a)pirenu w punkcie stacji monitoringu wynosić będzie $0,84 \text{ ng/m}^3$ co stanowi brak przekroczenia poziomu docelowego, jednocześnie wysokość stężenia w punkcie stacji jest najwyższym spośród wszystkich wyników uzyskanych w przeprowadzonym modelowaniu matematycznym.

Wynik wykonanych analiz i obliczeń jednoznacznie pozwala stwierdzić, iż dotychczasowe działania nie są wystarczające, aby w roku 2023 osiągnięty został poziom docelowy określony dla benzo(a)pirenu. W przypadku zastosowania ograniczenia dla urządzeń grzewczych i wykorzystania jedynie urządzeń spełniających wymagania standardu emisyjnego zgodnego z 5 klasą pod względem granicznych wartości emisji zanieczyszczeń normy PN-EN 303-5:2012, poziom docelowy benzo(a)pirenu w mieście Zielona Góra będzie dotrzymany.

Rekomenduje się zatem wdrożenie ograniczeń w stosowaniu urządzeń grzewczych niespełniających wymogów standardu emisyjnego zgodnego z 5 klasą pod względem granicznych wartości emisji zanieczyszczeń normy PN-EN 303-5:2012 na terenie całego miasta Zielona Góra.

Z związku z trudnością dotrzymania standardów jakości powietrza w strefie i narażeniem zdrowia mieszkańców, konieczne jest wdrożenie skutecznych działań w celu poprawy jakości powietrza w mieście Zielona Góra.

W celu osiągnięcia wymaganych przepisami krajowymi poziomów substancji w powietrzu na terenie miasta Zielona Góra i kierując się zasadą praworządności, Sejmik Województwa Lubuskiego postanawia wprowadzić ograniczenia w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw zgodnie z art. 96 ustawy Prawo ochrony środowiska. Niniejsza uchwała, stosownie do postanowień art. 96 ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska, jest podejmowana w celu zapobieżenia negatywnemu oddziaływaniu na zdrowie ludzi oraz środowisko. Uchwała wprowadza ograniczenia w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw. Zgodnie z przywołanym art. 96 ust. 6 ustawy Prawo ochrony środowiska, uchwała powinna określać:

- granice obszaru, na którym wprowadza się ograniczenia,
- rodzaje podmiotów, lub instalacji, dla których wprowadza się ograniczenia lub zakazy,
- rodzaje lub jakość paliw dopuszczonych do stosowania lub których stosowanie jest zakazane na wskazanym obszarze lub parametry techniczne lub rozwiązania techniczne lub parametry emisji instalacji, w których następuje spalanie paliw, dopuszczonych do stosowania na tym obszarze.

Granice obszaru, na którym wprowadza się ograniczenia są granice administracyjne miasta Zielona Góra stanowiące również granicę odrębnej strefy oceny jakości powietrza zgodnie z załącznikiem do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 2 sierpnia 2012 r. w sprawie stref, w których dokonuje się oceny jakości powietrza (Dz. U z 2012 r. poz. 914).

Uchwała w § 2 wskazuje instalacje, dla których wprowadza się ograniczenia w zakresie ich eksploatacji. Przez pojęcie instalacji rozumie się określenie użyte w art. 3 pkt. 6 ustawy Prawo ochrony środowiska, oznaczające stacjonarne urządzenie techniczne lub zespół stacjonarnych urządzeń technicznych powiązanych technologicznie, do których tytułem prawnym dysponuje ten sam podmiot i położonych na terenie jednego zakładu lub budowle niebędące urządzeniami technicznymi ani ich zespołami - których eksploatacja może spowodować emisję. Zgodnie z art. 96 ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska, uchwała obejmuje tylko te instalacje, w których następuje spalanie paliw. Przez pojęcie paliwa rozumie się określenie użyte w art. 3 pkt. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz. U. z 2018 r. poz. 755 z późn. zm.) - paliwa stałe, ciekłe i gazowe będące nośnikami energii chemicznej. W § 2 uchwały sprecyzowano, iż wprowadza się ograniczenia względem instalacji, w których następuje spalanie paliw stałych. W uchwale wskazano przykładowy katalog tych instalacji, w których najczęściej dochodzi do spalania paliw stałych: kocioł, kominek i piec. Wskazuje się, iż urządzenia te dostarczają ciepło do systemu centralnego ogrzewania (kocioł), wydzielają ciepło poprzez bezpośrednie przenoszenie ciepła lub wydzielają ciepło i przenoszą je do innego nośnika (kominek, piec). Rodzaje instalacji zostały zdefiniowane w sposób uwzględniający ich cechy i mają charakter ogólny.

W § 3 uchwały określono podmioty, dla których wprowadza się ograniczenia. Są nimi podmioty eksploatujące instalacje zdefiniowane w §2 uchwały. Uchwałodawca nie różnicuje podmiotów, dla których wprowadza się ograniczenia z punktu widzenia posiadania przez te podmioty tytułu prawnego do instalacji. Takie różnicowanie w nieuprawniony sposób mogłoby uprzywilejowywać osoby, których tytuł prawny do instalacji jest sporny, niejasny lub te, które żadnego tytułu prawnego nie posiadają względem osób posiadających tytuł prawny do instalacji. Z punktu widzenia celów uchwały istotny jest sposób eksploatacji instalacji, co jest zgodne z art. 96 ust. 6 pkt 3 ustawy Prawo ochrony środowiska.

Art. 96 ust. 6 pkt. 3 ustawy Prawo ochrony środowiska stanowi, iż uchwała sejmiku województwa określa rodzaje lub jakość paliw dopuszczonych do stosowania lub których stosowanie jest zakazane, lub parametry techniczne instalacji, których stosowanie jest zakazane, lub parametry techniczne lub rozwiązania techniczne lub parametry emisji instalacji, w których następuje spalanie paliw, dopuszczonych do stosowania na określonym obszarze. W §4 uchwały określono warunki, jakie muszą spełniać instalacje, w których dochodzi do spalania paliw stałych poprzez odniesienie do wymagań spełniających minimum standard emisyjny zgodny z 5 klasą pod względem granicznych wartości emisji zanieczyszczeń normy PN-EN 303-5:2012 dla urządzeń, które dostarczają ciepło do systemu centralnego ogrzewania (kotłów). W §5 uchwały określono warunki, jakie muszą spełniać instalacje, w których dochodzi do spalania paliw stałych poprzez odniesienie do wymagań w zakresie minimalnych poziomów sezonowej efektywności energetycznej i norm emisji zanieczyszczeń dla sezonowego ogrzewania pomieszczeń określonych w Rozporządzeniu Komisji (UE) 2015/1185 z dnia 24 kwietnia 2015 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla miejscowych ogrzewaczy pomieszczeń na paliwo stałe.

Norma PN-EN 303-5:2012 wyznacza następujące wymagania dla kotłów klasy 5 na paliwa stałe z automatycznym załadunkiem paliwa:

- a) graniczna wartość emisji pyłu – 40 mg/m³,
- b) graniczna wartość emisji organicznych związków gazowych – 20 mg/m³,
- c) graniczna wartość emisji tlenu węgla – 500 mg/m³.

Rozporządzenie Komisji (UE) 2015/1185 wyznacza następujące wymagania dla miejscowych ogrzewaczy pomieszczeń:

- a) minimalna sezonowa efektywność energetyczna:
-79% dla ogrzewaczy z zamkniętą komorą spalania wykorzystujących pelet,

-65% dla ogrzewaczy z zamkniętą komorą spalania wykorzystujących paliwa stałe inne niż pelet oraz dla kuchenek,

-30% dla ogrzewaczy z otwartą komorą spalania;

b) graniczne wartości emisji cząstek stałych (PM) wynoszą:

-20 mg/m³ dla ogrzewaczy z zamkniętą komorą spalania wykorzystujących pelet,

-40 mg/m³ dla ogrzewaczy z zamkniętą komorą spalania wykorzystujących inne paliwo niż pelet oraz z kuchenek,

-50 mg/m³ dla ogrzewaczy z otwartą komorą spalania;

c) graniczne wartości emisji organicznych związków gazowych (OGC) wynoszą:

-60 mg/m³ dla ogrzewaczy z zamkniętą komorą spalania wykorzystujących pelet,

-120 mg/m³ dla ogrzewaczy z zamkniętą komorą spalania wykorzystujących inne paliwo niż pelet oraz kuchenek,

-120 mg/m³ dla ogrzewaczy z otwartą komorą spalania;

d) graniczne wartości emisji tlenku węgla (CO) wynoszą:

-300 mg/m³ dla ogrzewaczy z zamkniętą komorą spalania wykorzystujących pelet,

-1500 mg/m³ dla ogrzewaczy z zamkniętą komorą spalania wykorzystujących inne paliwo niż pelet oraz z kuchenek,

-2000 mg/m³ dla ogrzewaczy z otwartą komorą spalania;

e) graniczne wartości emisji tlenków azotu (NO_x):

-200 mg/m³ dla ogrzewaczy wykorzystujących biomasę,

-300 mg/m³ dla ogrzewaczy wykorzystujących paliwa kopalne.

W § 4 i 5 uchwały, celem wykazania spełnienia warunków określonych w niniejszej uchwale, na podstawie art. 96 ust. 7 pkt 3 ustawy Prawo ochrony środowiska określono obowiązki podmiotów objętych uchwałą w zakresie niezbędnym do kontroli realizacji uchwały. Podmioty eksploatujące instalacje zostały zobowiązane do wykazania za pomocą dokumentów spełnianie wymagań określonych w niniejszej uchwale. Katalog dokumentów, które mogą być wykorzystane w tym celu pozostaje otwarty, mogą to być w szczególności: dokumentacja z badań, dokumentacja techniczna urządzenia, instrukcja dla instalatorów i użytkowników. Przykładowy katalog nie jest wyczerpujący i nie pełni funkcji normatywnej, ponieważ nie wyznacza granic przedmiotu regulacji.

Zadania kontrolne w zakresie przestrzegania przepisów wprowadzonych niniejszą uchwałą będą prowadzić w szczególności:

a) Straż Miejska, na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Strażach gminnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 706)

b) Prezydent miasta oraz upoważnieni pracownicy Urzędu Miasta lub funkcjonariusze Straży Miejskiej, na podstawie art. 379 ustawy – Prawo ochrony środowiska,

c) Policja, na podstawie art. 1 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2017r. poz. 2067),

d) Inspektorzy nadzoru budowlanego, na podstawie art. 81 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2017r. poz. 1332 z późn. zm.),

e) Lubuski Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska, na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2016r. poz. 1688 z późn. zm.).

Sankcje stosowane w przypadku naruszenia postanowień uchwały określone zostały w art. 334 ustawy Prawo ochrony środowiska, który stanowi, że: „Kto nie przestrzega ograniczeń, nakazów lub zakazów, określonych w uchwale sejmiku województwa przyjętej na podstawie art. 96, podlega karze grzywny.” Zgodnie z art. 24 Kodeksu wykroczeń grzywna wynosi od 20 zł do 5 000 zł, przy czym w postępowaniu mandatowym można nałożyć grzywnę w wysokości do 500 zł, a jeżeli czyn wyczerpuje znamiona wykroczeń określonych w dwóch lub więcej przepisach ustawy 1 000 zł (art. 96 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia). Organami uprawnionymi do nakładania mandatów są Policja i Inspektorzy Inspekcji Ochrony Środowiska.

Uchwała nie zawiera szczególnych okresów obowiązywania ograniczeń w ciągu roku. Intencją uchwalodawcy jest, aby ograniczenia obowiązywały przez cały rok.

Niniejsza uchwała jest aktem prawa miejscowego, stanowi zatem źródło prawa powszechnie obowiązującego na terenie miasta Zielona Góra.

